

DE MOEIAL

tweewekelijkse tijding van en voor vub-studenten

L. De Veen-De Pauw

Waterloolaan 58
 1000 Brussel

Inhoud

Frans heeft deze week last van lentemoedigheid. Een artikelletje schrijven was er dus niet bij. Daarom geven we u de inhoud van deze Moelial, nr.13 alweer.

P.1: regeringsmaatregelen
 P.2: Blaffen naar de SoR.
 vrijzinnigheid
 P.3: 24 uren lopen
 P.4: Apostel en uit in Brussel
 P. 5: Pierre in Berlijn
 P.6: de rest

AXIE EN ROUW

De akties tegen de regeringsmaatregelen inzake onderwijs zijn een beetje aan het verminderen. Toch op de Vlaamse universiteiten. Op nationaal vlak gebeurden er wel nog een paar zaken. Scholierenbetogingen en aktie Sloef die pas beëindigd is. Er was ook een nationale aktie naar de ministers van onderwijs toe. Nog maar eens een rouwstoet, maar dit keer met echte lijkwagen en veel rouwenden.

Bij Coens

Wat is er meer geschikt voor een rouwbetoging dan een drutlerige donderdagnamiddag, zoals die van 27 maart? Niet veel, dus hebben we maar eens rouwbetogd. Daarbij hadden we daarvoor een gegronde reden: de regeringsmaatregelen inzake onderwijs. Met onze goede oude doodskist togen we op pad. Maar, wat schrokken we ons een hoedje toen we op het Quartier Léopold aankwamen, zeg! Op het plein straalden een echte lijkwagen met kransen, een fanfare en een dulzental studenten ons toe. Daarbij droegen de meeste Fédération des Etudiants Francophones (zeg maar FEF)-studenten ook nog een rouwkostuum. Wij bonden een rouwlint om onze arm en klaar was Kees! De FEF was met iets meer mensen dan wij, het was zolets van een 1000 tegen 10, maar een tafelpoot die zich daar druk om maakt. De rouwstoet ging van start. Ondanks de ingetogenheid die paste bij de rouwstoet, was het best een vrolijke boel, vooral toen we bij het kantoor van Coens aankwamen en enkelen spontaan in gezang en gedans uitbarsten. Toen we bij Coens aankwamen, mochten enkele afgevaardigden met de ministe: zelf gaan praten. Helaas herinner ik mij niet meer wat hij heeft gezegd, daar ik toen in gedachten verzonken was. Sorry, toen ons klonkje suiker en onze melk op waren,

gingen we terug naar beneden, vanwaar we verder trokken naar Coens' franstalige collega, waar we helemaal niet binnen mochten. Daarvandaan gingen we terug naar de Leopoldswijk, waar een koele plint ons toeschulmde, wat 3/10 van ons helaus niet kon bekoren, maar de 7/10 anderen des te meer. En daar betraden we weer de VUB'se bodem! De Gentenaars onder ons weer richting Gent vertrokken, om naar "Life of Brian" te gaan kijken. De groettes!

GREETJE

P.S. Oel, ik vergat de koffie te vermelden!

Regeringsmededeling

Waarde landgenoten, ik heb u een belangrijke mededeling te doen. Vorige week kreeg ik op mijn ministerieel kabinet het bezoek van enkele studenten. Zij kwamen tot mij om inlichtingen in te winnen over wat zij de 'regeringsmaatregelen' plegen te noemen, wat, naar mijn mening, een iets te simplistische uitdrukking is. Daarbij werden zij vergezeld door een kleine optocht, die helaas niet klein genoeg was om mijn middagdutje niet te verstoren, ahum. Om dergelijke pijnlijke incidenten in de

toekomst te vermijden, waarde landgenoten, hebben de koning, de koningin en ik, besloten u deze regeringsmededeling ter oge te laten komen. Inzake onderwijs geven immers de 'regeringsmaatregelen' niet de minste aanleiding tot paniek. Inderdaad is er sprake van het Indexeren van de inschrijvingsgelden. Maar, waarde landgenoten, is dat niet normaal? Wees eens eerlijk! U zult ongetwijfeld moeten toegeven: ja, dat is normaal. En om toestanden als de agitate rond de verhoging van het inschrijvingsgeld tot 10.000 franken in 1978 te vermijden, doen we het nu jaar per jaar, met 200 à 400 fr. tegelijk. Als men de Indexering van de lonen voorstaat, moet men niet mopperen als ook andere zaken geïndexeerd worden, wel? Ik moet toegeven dat het in dit opzicht een pijnlijke zaak is dat de studietoelagen dan weer niet geïndexeerd worden, maar dat valt onder de bevoegdheid van mijn franstalige collega. Ikzelf, waarde landgenoten, ben de grootste voorstander van de demokratizering van het onderwijs. Ik zal dus nooit beslissingen treffen met nadelige gevolgen hiervoor. Zelf ben ik ook beursstudent geweest, en heb op het ogenblik 2 kinderen aan de universiteit, respectievelijk in de Faculteiten der Rechtsgeleerdheid en der Toegepaste Wetenschappen. Helaas, men moet overal besparen, dus ook op onderwijs. Vrees echter niet, mijn waarden, de universiteiten hebben, zelfs al wordt er duchtig bespaard, nog steeds geld genoeg om te kunnen draaien, zonder dat de prijzen van maaltijden of huurkainers moeten worden verhoogd. Zou dit in enkele universiteiten toch het geval zijn, dan roep ik de studenten aldaar op tot akties tegen de plaatselijke Rectoraten en Raden van Beheer. Tenslotte, waarde landgenoten, wil ik nog benadrukken dat de Belgische studenten helemaal geen recht tot klagen

EDITO

Het brandt als een toorts,
 De examenkoorts.
 De een begint te dwalen,
 De ander heeft angst om te falen.
 De Moelial nu, een droevige zaak,
 Op de redactie regeert Klaas Vaak,
 Onze ogen staan gezwollen,
 Onze teint is lichtjes blauw,
 Ons hoofd begint te tollen,
 We schudden een gedicht uit de mouw.

Kwel en kommer,
 't Is hier konkommer!

Het probleem is dat ik geen kans zie,
 Op een deugddoende vakantie.
 Zelfs mijn taak,
 Stelde aan de kaak,
 Dat ik hopeloos achterop geraak!

Twee arme editorialisten
 Hun hersens begonnen te gisten
 Ze dachten: "Oh, ramp,
 't Leven is een kamp!"
 En zo werden ze pessimisten.

Kwel en kommer,
 't Is hier konkommer!

Al heeft de hoofdredakteur gebruld,
 Ook al vindt u het velgeluld,
 En liggen dus op de grond gekruld,
 Want het edito is gevuld
 Volgende keer beter, dus even geduld,
 En daarmee is de pil verguld,
 Onze inspiratieloosheid verhuld,
 Op het examen werd er flink genuld,
 Maar in het KK toch stevig gepuld!

Kwel en kommer,
 't Is weer konkommer!

Beste lezers en lezeressen,
 Op deze proef kunt u niet flessen,
 Zet dit laatste in de juiste orde,
 U zult er voor beloofd worden.
 Dus, scherp uw pen en potje inkt,
 U ziet dan wel wat u verzint,
 Dus breng ons 'quick' uw verzinsels
 Uw grappen en uw hersenspinsels.
 Wij wonen op De Moelial,
 Naast het K.K., dat wist u al!

Kwel en kommer,
 't Is wéér konkommer!

Zuster Slaatje en Frater Hugo.

Vervolg op pag. 2

WAF, WAF... GRRR...

Bijtende honden blaffen niet. Het zou te moeilijk zijn. Loyaliteit klinkt mooi. Vooral voor honden die gesust worden met hapklare vleessnoepjes. Loyaliteit betekent: "blaffen op bevel". Of niet? Blaffen kan trouwens nog veel meer betekenen. Bijvoorbeeld: agressieve soepmadammen, vechtpartijen in het cultuurkafé, radio V.U.B., promotie, al dan niet erkende studentenkringen en waf, waf...euh... sorry: De Moelal. Kortom de Sociale Raad van 27 maart.

We beginnen met het derde deel van het populair feuilleton: "Herrle in het Cultuurkafé". Voor alle duidelijkheid eventjes de inhoud van de voorgaande afleveringen herhalen. Zo wat twee maanden terug werd op de SoR-vergadering nr.107 het jaarverslag van het Cultuurkafé besproken. Volgens de Dienst Cultuur had het KK in 1985 een kleine winst gemaakt. Het verslag werd echter te onvolledig bevonden en de SoR, besliste dat er tegen de volgende vergadering een gedetailleerde toelichting moest klaarliggen. Maar een maand later, SoR. nr. 108, was er geen verslag noch iemand van de Dienst Cultuur die nader uitleg kon verschaffen. Wel was er het diensthoofd van de Financiële Dienst die beweerde dat het KK vorig jaar geen winst maar 172.985,- verlies gemaakt had.

Nu, terug een maand later, is er nog steeds geen financieel verslag maar lijkt alles er op te wijzen dat het Cultuurkafé toch 6.000,-fr. winst gemaakt zou hebben. De ontknoping in de volgende aflevering waarin het financieel verslag dan uiteindelijk toch nog op de proppen komt. Ondertussen heeft er zich ook een nevenintrige aangekondigd. Naar aanleiding van de vechtpartij in het Cultuurkafé tussen Ed Loozen, verlopen kompositist, en Will Elias, bierbaron en hoofd van de Dienst Cultuur, besliste de Sociale Raad om Loozen de toegang tot het KK te ontzeggen. Dienst Cultuur had dit, na vroegere vechtpartijen waarbij Eddie Loozen betrokken was, reeds eerder beslist maar daar hield de betrokken persoon niet veel rekening mee. Door de beslissing van de SoR, zou Dienst Cultuur nu elke keer dat Loozen zijn neus in het KK laat zien de politie of de rijkswacht kunnen bellen. Omdat dit privilege alleen de rektor toekomt zou het wel eens kunnen dat de Raad van Beheer deze beslissing moet bevestigen. Eén zaak is zeker, zonder Loozen zal de post "schade door vandalenstreken" van het Cultuurkafé er maar heel minnie zijn. Echte kunstenaars worden nooit begrepen.

nu even tijd voor een loyale mededeling: Waf, waf: de SoR. is de beste Sociale Raad op de VUB, raad alleen de SoR., Waf, waf.

Hapklare brokken en het restaurant. Goed nieuws voor de studenten van de KUL en de RUG. Tot nu toe konden KUL- en RUG-studenten die een maaltijd in één van de twee VUB-restaurants wilden gebruiken niet rekenen op de tussenkomst van de Sociale Raad. In de maaltijdprijs, d.w.z., zij waren verplicht een gasticket van 160,-fr te kopen. Brusselse studenten daarentegen betalen in de restaurants van de KUL en de RUG bij vertoef van hun VUB-studentenkart slechts evenveel voor een maaltijd als de daar ingeschreven studenten. De SoR. maakte dat dit systeem nu ook in het VUB-restaurant toegepast zal worden. Leuvense en Gentse studenten zullen dus voortaan in het VUB-restaurant dezelfde prijs voor een maaltijd moeten betalen als de autochtonen.

Nog hapklare brokken. Enkele tijd geleden was er vanwege sommige studenten (o.a. buitenlandse) nogal wat kritiek op de onvriendelijke en zelfs racistische opmerkingen van de mevrouw die in het restaurant aan toeg l de maaltijdtickets controleert en tegelijkertijd de soep uitschept. Na een gesprek tussen het hoofd van het restaurant, Van De Velden, en enkele SoR.-leden werd er gedurende één maand aan toeg l een beurtrol ge-

voerd waarbij de personeelsleden om de beurt één week soep bedienden en de tickets controleerden. Deze beurtrol is nu terug afgeschaft omdat volgens Etienne Van De Velden tickets aannemen en tegelijkertijd soep uittelen nogal moeilijk is. Veel moeilijker dan bijvoorbeeld alleen maar aardappelen inscheppen, iedereen staat dus weer op dezelfde plaats. Bovendien is volgens Van De Velden de soepmadam van toeg l "een uitstekende werkracht die alleen nogal snel opgewonden raakt" en dat "het soms moeilijk is om altijd korrekt te blijven wanneer men de vernerderende opmerkingen hoort van de verbruikers voor de toeg." Dus, wie nog vriendelijk bediend wil worden in het restaurant kan maar beter een beetje lief zijn tegen de soepmadam. En je ticketje in de met soep gevulde kommetjes laten vallen is dan helemaal uit den boze. Maar de SoR.-leden konden niet met de uitspraken van Van De Velden lachen. Er zullen daarom niet persoonsgerichte maatregelen getroffen worden om het arbeidsklimaat in het restaurant te verbeteren en om de bediening gebruiksvriendelijker te maken.

Terug even een staaltje van loyaliteit: Waf, waf: de SoR.-voorzitter is de enige echte SoR.-voorzitter op de VUB, konsumeer alleen echte SoR.-voorzitters, waf, waf.

De laatste tijd is er in de Sociale Raad al heel wat te doen geweest omtrent promotie van de Sociale Raad. Studenten van de 1ste licentie communicatiewetenschap zijn druk bezig met het voeren van een promotiekampagne voor de diensten van de Sociale Raad. Onlangs werd ook nog een voorstel van video-advertising, om via video-schermen naast een massa publiciteit ook promotiefilmpjes voor de Sociale Raad op de studenten los te laten, na bespreking verworpen. De SoR. wou niets weten van reclame op de kampus. Maar nu is er radio Equinox...

Radio Equinox is een Brusselse vrije radio die nog steeds zonder vergunning uitzendt. In de hoop dat met de gepaste steun die vergunning wat sneller uitgereikt zou worden besloten enkele Equinox-medewerkers en tevens VUB-studenten om aan de VUB-overheden te vragen om hun radiostation te erkennen als de officiële VUB-radio. In ruil voor die erkenning zal Equinox "een positieve bijdrage leveren in de uitstraling van de VUB". Wel zal Equinox zijn onafhankelijkheid blijven bewaren maar de VUB moet dan ook niet financieel tussenkomen. Reklame-inkomsten moeten er voor zorgen dat Equinox kan blijven uitzenden. Dus: Equinox mag de naam dragen van VUB-radio, wat hen wellicht zal helpen bij het verkrijgen van een zendvergunning (en, maar dat werd niet luidop gezegd, ook wel nuttig zal zijn bij het ronselen van adverteerders). In ruil voor het laten gebruiken van de naam VUB zal Equinox dagelijks informatie geven over het leven op de kampus. De felten zouden dan wel door een roze bril bekeken worden. "Vulle was schendt het imago van de VUB en de kaloten hangen in Leuven hun vulle was ook niet buiten" aldus één van de studenten die zich bezig houdt met Equinox.

Het antwoord van de SoR. op dit voorstel was niet meer dan een rond de pot draaien. De Sociale Raad verleent haar morele steun aan radio Equinox en met haar aan alle niet openbare radio's die een degelijke berichtgeving over de VUB

en haar Sociale Sektor wensen te verzorgen, en aldus bijdragen tot de interne en externe uitstraling van deze universiteit. Niet ja, en niet nee dus. Maar in dit geval is een twijfelachtige houding voldoende. Er zijn geen andere vrije radio's die de naam van VUB-radio claimen dus kan Equinox zich met alle gemak de officiële VUB-radio noemen en daarbij alle voordelen opstrijken. De VUB en tegelijkertijd de Sociale Raad krijgt enkel wat roosgekleurde berichtgeving in de plaats maar intussentijd wordt de naam VUB toch maar, al dan niet opzettelijk voor publicitaire doeleinden gebruikt. En dat heeft de SoR. toch altijd willen vermijden?

Waf, Waf: de leden van de Sociale Raad zijn toch zulke verstandige en bekwame mensen, waf, waf.

Promotie was ook het volgende onderwerp. Promotie van de diensten van de Sociale Raad in De Moelal. De laatste pagina van De Moelal staat steeds open voor berichtjes en aankondigingen van allerlei diensten, personeel, studenten en studentenkringen. De Sociale Raad is echter van mening dat dit als promotie voor de Sociale Raad niet voldoende is. Alhoewel er nog geen enkele maal een dienst is komen klagen over het feit dat de Moelalredactie, louter uit wrok, berichtjes in een godvergeten klein hoekje afgedrukt had zodat niemand het toch maar zou lezen, gingen er stemmen op om toe te laten dat de verschillende diensten voortaan zelf hun lay-out kunnen doen en zelf de plaats waar hun berichtje in De Moelal geplaatst moet worden kunnen kiezen. Dit voorstel kwam er tenslotte toch niet door. In de uiteindelijk beslistte bevestiging de SoR. de autonomie van De Moelal. Alleen werd op het laatste ogenblik nog snel het woordje "loyaal" aan de beslissing toegevoegd. Voortaan zal De Moelal promotie- of voorlichtingsberichten over de Sociale Raad autonoom maar lokaal moeten behandelen. Met het woordje lokaal kan men natuurlijk alle kanten uit, met zoals met de term "voorlichtingsberichten". Is dit verslag van de SoR. voorlichting? In feite wel. Dan moet de Moelal in zijn verslaggeving lokaal zijn t.o.v. de SoR. Maar betekent loyaliteit t.o.v. de SoR. loyaliteit t.o.v. de raad als abstract begrip of ook t.o.v. de personen die in de SoR. zitten? Loyaliteit t.o.v. personen, houdt dat in dat we hun kleine foutjes en vergissingen maar door de vingers moeten zien, dus dat de Moelal niet te veel kritiek mag spuien? Misschien betekent loyaliteit wel dat er in elk nummer een foto van voorzitter en ondervoorzitter moet staan? In elk geval is het beter het zekere voor het onzekere te nemen. Daarom in dit artikel de berichten van onze oprechte loyaliteit. Loyaliteit zoals alleen honden die kunnen tonen.

Waf, waf: Vermits er zoveel studenten op hen gestemd hebben kunnen ze gewoon niet slecht zijn, de SoR.-leden, waf, waf

Om af te ronden was er nog een hoofdstuk studentenkringen. Ook al een paar vergaderingen aan de gang is de discussie over de nieuwe minimumstatuten voor studentenkringen. Door deze discussie hebben 5 nieuwe studentenkringen verschillende maanden op hun definitieve erkenning moeten wachten. De kern van het probleem lag bij het feit of een politieke kring van zijn leden kan elsen dat deze geen lid zijn van andere politieke verenigingen of politieke kringen. Na maanden discussie heeft de SoR. eindelijk beslist dit principe te aanvaarden. Dit betekent dat de Brugse Studentenkring, Amnesty International, Jongerenvereniging voor Sterrenkunde, Jonge Communisten en Role Playing Game Club erkend zijn door de SoR.

Waf, Waf: en wat roepen we allemaal: "Dank u SoR, dat was weer een mooie vergadering".

Sorge Lovens

Regeringsmededeling

hebben. In vergelijking met hun collega's in de rest van Europa, genieten zij het meest democratische onderwijs. Bij de delegatie studenten, donderdag, was dat een reden de situatie in de andere landen met de zwaarte bril te bekijken. In plaats van de Belgische toestand 'en rose' te evalueren, zoals dit de bedoeling was, maar ja. Waarde landgenoten, ik moet u verlaten. Althans, ik moet deze regeringsmededeling staken. U ziet

ROUWSTOET VOOR HET ONDERWIJS.

dat er niks aan de hand is, ik zou zelfs durven citeren: "We zijn aan het eind van de tunnel." Slaap maar verder, België, maar bedenkt bij de volgende verkiezingen: de Christelijke Volkspartij houdt de kerf in 't midden, hah! Aan alle kinderen van rijke regeringsgezinden: veel succes met de examens. Aan alle arbeiderskinderen en aanverwanten: gelieve, in jullie eigen belang, gebuld te zijn, want volgend jaar kunnen jullie ouders het toch niet meer betalen. Des te vlugger hebben we weer een elite-unief, en daar is het ons eigenlijk om te doen. (Oei, ik denk dat ik nu een beetje teveel uit de blecht heb geklappt). Met de beste dank voor uw aandacht en tot de volgende keer!

Met de beste groeten (ook namens de koning, de koningin en uw toekomstige),

Zijne Excellentie Daniel Loens,
Minister van Onderwijs.

AKTIE SLOEF???

VRIJZINNIGHEID.

Er wordt in dit blad nogal wat geschreven over vrijzinnigheid. Meest er in de Veto (studentenblad van Leuven) eveneens geluid worden over de filosofische grondslag van de K.U.L., het katholicisme, zou er hier nogal meewarig glimlachend het hoofd geschud worden. Toch is het goed dat er over geschreven wordt in De Moelal. Uit een enquête van AV en ADB (De Moelal 11) blijkt immers dat heel wat mensen op de V.U.B. niets over vrijzinnigheid weten te zeggen, misschien gaan ze er na enige Moelallectuur eens over zitten nadenken. Als ze al iets zeggen komt er nogal wat onzin uit. Zo zouden katholieken net zo goed vrijzinnigen zijn dan vrijzinnigen. Vrijzinnigen zijn voor de enen a-religieus, voor anderen juist wel religieus (De Moelal 1). Een andere verwart vrijzinnigheid met vrijmetselarij. (Heeft er overigens niemand zin om bij een nieuwe loge te komen? De naam is "Het Hoge Noorden". De tempel is gelegen in het cultuurkafé, zittingen de hele week van 10 uur tot 1 uur. Daar ziet u dan alle D.E.'s (drinkende eskimo's) eer betuglen aan de O.L.L. (Opperste Ijbeer). Opname in deze loge wordt bekomen door het spontaan aanbieden van een tournée generale.)

Ik heb nogal sterk de indruk dat men de volgende redenering volgt: ik behoor tot deze politieke strekking, vind dit en dat, ben voor a en tegen b, en ik ben vrijzinnig want ik ben niet katholiek, protestant of zo iets. Dus is vrijzinnigheid deze politieke strekking, dit en dat, wel a maar niet b. En dat terwijl men de katholieken -terecht- verwijt van zo te redeneren, die beweren ook dat alles wat zij goed vinden in deze maatschappij typisch kristelijk is. Velen vinden dat de vrijzinnigheid zelf een godsdienst is. Want de vrijzinnigen organiseren plechtigheden en zetten organisaties op en die hebben zij niet nodig denken ze, dus moet dat alles worden afgeschaft (zoals de katholieken over abortus denken). Die vrijzinnigen vergeten dan wel dat al die vrijzinnige plechtigheden e.d. niet verplicht zijn, wie er nood aan heeft, neemt deel, de anderen niet. Katholieken zijn wel verplicht aan hun plechtigheden deel te nemen.

Nog een mooie uitspraak over vrijzinnigheid komt van Jef Brouwers (lees alsof Moelal 12): "...een ernstige vrijzinnige kan niet corrupt zijn." Ofwel klopt deze uitspraak en vind ik het verloren moeite om voor 27 Belgen zoveel vrijzinnige

organisaties op te zetten, ofwel herkent Brouwers geen corruptie als hij er ziet. Zou het niet kunnen dat de eigenschap 'corruptie' gewoonweg weinig verband houdt met de filosofische overtuiging. Er zijn corrupte vrijzinnigen en katholieken en niet-corrupte soortgenoten. Overigens deelt Jef Brouwers ons mee dat hij niet gezegd heeft: "...een blad dat zich respecteert.", maar: "...respecteert.". Hij heeft gelijk! Vanaf nu vormen enkele Moelal-taalpuriteiten een Taal Aktie Kring, ledere maandag houden zij wandelingen in het redaktielokaal. Een waar vrijzinnige maakt geen DT-fouten.

IT Kofschip

P.S. Indien u ooit een sollicitatiebrief zou willen schrijven -hetgeen natuurlijk nooit hoeft indien u tot het Hoge Noorden toetreedt-, en u wilt de voorbeeldbrief op blz. 5 van de O.S.B.-brochure "Afgestudeerd...een job zoeken!" vergeet dan niet dat het "...bied ik..." is l.p.v. "...biedt ik...".

C.G.

BRUSSEL

De Spaanse Brabander

400 jaar geleden kapitulde Antwerpen. Zo'n 40000 Antwerpenaren trokken naar het noorden. Dat uitgangspunt inspireerde Bredero om zijn 'Spaanse Brabander' te schrijven. Hierbij werd hij goed geholpen door het 'gepikte' gegeven van de Lazarillo De Tormés. De Lazarro uit dit verhaal is Robbeknol geworden, een knecht die de listigheid van zijn illustere voorvader geërfd heeft. Jerolmo, de meester, is geen beroerde edelman meer, maar een Reynaert-achtig individu. 'Bedriegen of bedrogen worden' is zijn leuze en Bredero voegde eraan toe: 'Al ziet men de luy, men kensse niet!'. 17 april in de Westrand van Dilbeek en 30 april in het Cultureel Centrum van Strombeek-Bever.

Films

Stop Making Sense van Jonathan Demme. En Out of Africa zeker? Ook nog: Querelle, Ginger & Fred, Kiss of the Spiderwoman, Blood Simple, Agnes of God, Revolution, Jagged Edge, Birdy, Witness, Letter to Brezjnev, Plenty.

Zellers

Verminnens jongste. Minder melancholisch dan 'Zanger zonder meer', het gevoel is nu met de nodige humor gekruild. Tars Lootens is aanminnelijk als altijd. Toch één kritiek: Verminnen kan zijn cursiefjes al in Deze Week in Brussel spulen. Op de scène komen ze geforceerd en soms hopeloos naïef over. Zijn stem als een klok maakt echter veel goed. Aangeraden: 19 april in De Vaartkapoen, 1080 Brussel. Zellers Ver Van Huis.

Tango

In Brussela! Het trio Marcucel-Massondo-Van Esbroeck leidt ten dans. Lunchvoorstelling in het Paleis vor Schone Kunsten, 12u40. Tango, verdriet waarop je kan dansen. Een brok wanhopige, gestilleerde revolutie. De levensklank van Buenos Aires. Op het programma: Horacio Salgan, Pedro Laurens, Osvaldo Pugliese, Julien Plaza en niet te vergeten Astor Piazzolla.

Letter en Tetter

Een hele middag literatuur en toneel. Een beurs in de schone kunsten. Een kennismaking met, waar je ongehinderd kan weglopen van alles wat je niet ligt, er is immers erg veel te zien. Vorig jaar bleek de foyer al erg klein voor de massale opkomst en 't Paleis verzekert dat er deze keer voldoende ruimte zal zijn: alle zalen van het Paleis voor Schone Kunsten zullen worden gebruikt. Staen oa. op het programma: Kees Van Kooten, Luc Phillips met 'De tulman van de koning' (naar 'Het beleg van Laken' van Walter Van den Broeck), het Kollektief de Internationale Nieuwe Scène met 'De uitzonderingen de regel' van Brecht...

Zondag 20 april, in de namiddag. De toegangsprijs bedraagt 50 fr.

Anna Domino

Stelt haar nieuw repertoire voor in de Beurs, op 19 april. Met opname van een live-LP.

Obscene Jan

Na de triomftocht van Darlo Fo is het hem toch nog gegund, want Jan Decler is een goeden Fo-interpretator. Of zolets. Zijn 2 obscene fabels, 'De Poezemuls' en 'Lucius de Ezel', zijn eeuwenoude voorbeelden van volkse vertelkunst. Met de vitalliteit van de jongelers, de prammelo's van Fo (een universele nonsens taal die door de mimiek en de lichaamsbewegingen perfect begrijpbaar wordt) en zijn eigen atkeerkunst vult Decler op zijn eentje een heel podium met volkse, vulgare, ontroerende personages. Van harte. Hier te VUB, op 30 april.

Vidric de Verbrande

'Vidric, de Verbrande is het verhaal van een man die het plan heeft opgevat een vreemde berg te beklimmen.

Op deze "Berg van het Onvervulde Verlangen" ontmoet hij allerlei dubieuze personages: kinderen (of gnomen), minstrelen (of smartlapzangers), wielrenners (of profeten)...

Naarmate de tocht vordert, verandert de reis zelf in een innerlijk zoekspel: Vidric herkent zich in de andere personages. Op 22 en 23 april om 12u in de bar Americain van de Ancienne Belgique.

De Moed om te Doden

Vorig jaar wegens verwarmingsexploten afgevoerd in de Beurs, maar veel te goed om zo maar in de vrieskou te laten liggen. Dus opnieuw op de affiche: theater Malpertuis met dit stuk van Louis Norén. Het gegeven draait om 'houden van' en ontsnappen aan de verstikking van een diepe liefde. Afstand scheppen en contact houden. Als dat zou helpen, Van Gansbeke vond het ook goed. Theater op uw niveau: De Moed om te Doden, met Ingrid De Vos, Dries Wieme en Leslei De Gruyter. Op 16 en 17 april in de Beursschouwburg.

Mallemlunt

Voor alle zekerheid, wie z'n vakantie wil plannen, moet van 23 juli tot 8 augustus vrijhouden, want dan gaat elke woensdag, donderdag en vrijdag Mallemlunt door op het Muntplein, de Ancienne Belgique en De Beurs. Wie momenteel aan de palissades niet genoeg heeft, kan terecht in de foyer van de Beurs, waar de plegier Johan Daenen zijn werk ten toon stelt.

De Meldende-Genet

"De Meldende" of de haat-liefde relatie van Solange en Claire tot Mevrouw. Voor mevrouw, die alles is wat zij niet zijn, krulpen ze. Maar ze haten haar ook. Als mevrouw weg is, verkleeft de één zich als mevrouw, de overgeblevene vervult de rol van de ander. Het spel is pervers en gevaarlijk. Door Antigone-Kortrijk.

Op 24 april '86 om 20u30, in het Cultureel Centrum, Ch. Thielemans 93, 1150 Sint-Pieters-Woluwe.

A Djumble at Crook's Castle

Een Antilliaanse Show door TIEDRIE, regie door Eugène Bervoets

Een opwindende en plezierige show met originele muziek, gecreëerd door de acteurs Ellis Lopes, Glenn Gibs, Tone Brulin en Siti Fauziah. Een poëtische evokatie van fantastische en historische gebeurtenissen op het eiland St. Eustatius (NL, Antillen).

Twee zonderlingen vinden een kanon dat -in 1776- het eerste schot afvuurde vanuit "Fort Orange" om het schip "Brig-of-War" te verwelkomen. Door deze daad te stellen erkenden zij als eerste vreemde macht de onafhankelijkheid van de Verenigde Staten van Amerika...

Op 17, 18, 19, 24 en 26 april '86 om 20u30 en op 20 en 27 april '86 om 15u. In het B.K.T.-Theater, Kapellmarkt 8, 1000 Brussel.

Kees Brusse

Een Interpretatie van "Dial M for Murder", deze 'U spreekt met uw moordenaar'. Op 21 april in de KVS. Alsook:

De Kersentuin-Tsjechof

De kersentuin is het pronkstuk van een prachtig landgoed. De eigenares, een weduwe die het leven in Parijs wat te licht opnam, ziet zich verplicht het landgoed te verkopen.

Een nieuwe rijke boer, die afstamt van armoedige lijfgeigen, legt het geld op tafel. Hij zal de mooie tuin verkavelen en er burgerhuisjes op bouwen. Zo zien we de teloorgang van de rijke klasse en de opkomst van de nieuwe klasse rijken. Op een gevoelige en subtiel manier in beeld gebracht op de KVS-scène. Het is het laatste stuk dat Tsjechof schreef. Hij noemt het een blijspel, omdat de toon luchtig is, maar de sfeer die er hangt ademt weemoed.

Op 23, 18, 19, 23, 24, 25, 26 april '86 om 20u. Op 20 en 27 april om 15 u. In de Koninklijke Vlaamse Schouwburg, Lakenstraat 146, 1000 Brussel.

Incident

door het Epigonentheater zlv.

In "Incident" zie je een vrouw in bruidsjurk, met bruidboekje, telkens weer maar vallen, zichzelf tegen de grond smakken, weer rechtstaan, en opnieuw beginnen; alsof ze zichzelf wil laten zien op een zo slecht mogelijke wijze.

Die vrouw in bruidsjurk laat een heel gamma van eenzaamheid vermoeden, én van agressie, én van onmacht.

Het werk van de Epigonen heeft steeds een autobiografische dimensie, maar het persoonlijke uitgangspunt wordt opengetrokken tot een observatie van menselijk gedrag. Deze produktie heeft reeds een heel avontuur achter zich, met optredens in belangrijke centra en theaters van Europa, én dit met groot succes. Het is dan ook de hoogste tijd dat "Incident" terug in ons land wordt voorgesteld. Op 17, 18 en 19 april om 20u30 in het Théâtre 140, Plaskyalaan 140, 1040 Brussel.

OPERA

Die Lustige Witwe'

Deze opera van Franz Lehár is nog op 19, 20 en 24 april in het Koninklijk Cirкус (Muntproduktie) (in de week om 20u, op zondag om 15u).

Apostel.

Op 27 februari laatstleden kwam Leo Apostel in het nieuws toen hij één van de vijfjaarlijkse prijzen van het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek overhandigd kreeg. Dit voor zijn baanbrekende filosofische werk. Leuk is dat er van en over deze brave man onlangs een boek werd uitgebracht met de veelbelovende titel *Afbraak en Opbouw*. Apostel stelt er het probleem van een wetenschappelijke fundering van de moraal aan de orde en beroept zich daarbij niet op verschillende facetten van wetenschappelijk onderzoek: de antropologie, de psychologie, de logica, de sociobiologie, het anarchisme, het marxisme, de ecologie en natuurlijk nog veel meer. Er werd bovendien naar gestreefd het boek toegankelijk te maken voor de "geïnteresseerde leek". Wellicht leest die ook de Moelal, vandaar:

Afbraak en Opbouw is een boek in gespreksvorm. Jaak Vanlandschoot (VUB-medewerker) en Koen Raes (RUG) interviewden Apostel over verschillende zaken die voor de fundering van een wetenschappelijke moraal belangrijk blijken. Met de aldus verkregen dialoog werd getracht het werk toegankelijker te maken voor niet-ingewijden. (Plato dacht dat ook ooit). Veel meer informatie over dit onderwerp dan wij u hier op deze bladzijden willen geven is dus te bekomen op de elgenste VUB, bij Jaak Vanlandschoot (B 457). Laten we u toch alvast verklappen dat Apostel voor de opbouw van een wereldbeeld wetenschappelijke kennis van essentieel belang acht. In zijn streven naar een wetenschappelijke fundering van de moraal is Leo Apostel diepgaand beïnvloed door het marxisme, het anarchisme en het ekologisme. In tegenstelling tot wat u, na onze MLB-Anarchistisch Verzet polemieken, wel mag denken, is er voor filosofen geen principiële onverenigbaarheid tussen marxisme en anarchisme. Immers, als je uitgaat van de kontradiktie tussen de macht van het individu over zichzelf en de macht van de groep over zichzelf, zijn beide leerstellingen sterk aan elkaar verwant. De fundamentele idee die zowel aan het marxisme als aan het anarchisme ten grondslag ligt (en die Apostel verder doortrekt naar het ekologisme) is de wens om een zichzelf regelende maatschappij uit te bouwen, waarin de rol van een centraal machtsapparaat zo klein mogelijk wordt gehouden.

Maar het ging Apostel deze keer om de etiek. Belangrijk is daarom zijn uiteenzetting over de mogelijkheid en de noodzakelijkheid om, via wetenschappelijke kennis, van feiten naar normen over te gaan. De etiek wordt zoveel mogelijk aan de feiten gehecht, hoewel het duidelijk is dat er geen zuivere feiten bestaan; feiten zijn altijd op hun beurt al doordrongen van waarden en normen.

Apostel acht de binding felt-norm verder van belang omdat de meeste etiese keuzen die zich aan ons opdringen reeds vervalst worden weergegeven, en wel omdat men ze geïsoleerd voorstelt. Een rationele moraal moet geen lijst zijn van deugden en plichten, maar ze moet individualiseren en morele keuzemodellen voor concrete situaties in een breed netwerk inpassen. Terugrijpen naar etiese oplossingen van zeg maar Plato, Aristoteles, Descartes, Spinoza of anderen zou al te gemakkelijk zijn: wijsgerige theorieën uit het verleden blijven gebonden aan de situatie en kontekst waarin ze tot stand kwamen. We mogen dus zeker niet te vlug de oplossingen die spijgeren gaven voor de problemen uit hun tijd klakkeloos overbrengen naar hedendaagse problemen die daar slechts een oppervlakkige gelijkenis mee vertonen.

Er blijft nog heel wat moreel werk aan de winkel wil men komen tot een wetenschappelijke fundering van een eigentijdse etiek. Apostel wijst ondermeer op de noodzaak van empiries antropologie onderzoek: alleen door ons te baseren op wetenschappelijke informatie over de menselijke natuur kunnen we komen tot een prakties realiseerbare moraal. Ook de etiese mogelijkheden van de sociobiologie dienen -zij het heel voorzichtig- worden onderzocht. Apostel let er evenwel op om naast een eventuele genetiese bepaaldheid van de mens ook zijn culturele of maatschappelijke bepaaldheid in acht te nemen.

De op deze manier vergaarde wetenschappelijke morele suggesties worden uiteindelijk toegepast op concrete etiese problemen, met name de hedendaagse behandeling van onvruchtbaarheidsproblemen (kunstmatige inseminatie, embryo transplantatie, leenmoederschap, enz). Ook behandelt Apostel de problemen rond het vak moraal in het middelbaar onderwijs en de opleiding moraalwetenschappen aan de universiteit.

In het laatste hoofdstuk van het boek geeft Koen Raes een keurig overzicht van de verschillende stadia in de etiek van Leo Apostel. Centraal staat steeds de poging om vanuit een wetenschappelijke studie van de moraal tot een wetenschappelijke moraal te komen en later tot een anti-moraal.

Dit en veel meer leest u in *Afbraak en Opbouw*, verkrijgbaar op de VUB in het Centrum voor Lekenbegeleiding (B 457) (telefoon 02/6412646), het kost u wel 780fr. Een pracht van een syntese werd reeds gemaakt door Alexander van Bleezen (medewerker Centrum voor Lekenbegeleiding VUB), waarvoor dank!

AGENDA

Een beperkte agenda deze week. Wellicht omdat de komende eksamen al menigen de daver op het lijf gejaagd hebben.

MAANDAG 21 APRIL

20u: Algemene vergadering BSG in lokaal K1

Volgende bestuursfuncties zijn vrij: voorzitter, ondervoorzitter, penningmeester, sekretaris, drukker en kringverantwoordelijke. Iedereen kan zich kandidaat stellen voor om het even welke job. Kandidaturen schriftelijk binnen in het BSG-lokaal (gebouw Y') voor maandag 21 april. Op de algemene vergadering worden de kandidaturen voor het BSG-bestuur vastgesteld. (de verkiezingen gaan twee dagen later door.

WOENSDAG 23 APRIL

10-16u: BSG-bestuursverkiezingen. Restaurant VUB.

13u: Algemene vergadering Vrij Onderzoek (verkiezing nieuw bestuur) in de vergaderzaal van gebouw Y.

20u: Algemene Vergadering RPGC in lokaal 8F505

DONDERDAG 24 APRIL

19u: Algemene Vergadering van de Jongkommunisten-VUB in lokaal B201.

20u30: overdrachtskantus PK.

DINSDAG 29 APRIL

19u: Algemene Vergadering SVB-VWS in lokaal van Vrij Onderzoek.

WOENSDAG 30 APRIL

20u: Optreden Jan Decler in aula Q. Organisatie BSG

POEZIE

Gezien de onherstelbare schade die door de Moelal lay out-ers werd aangericht aan de publicatie van een winnend gedicht in de Germania poëzie wedstrijd, acht de redactie het haar plicht om *De Lichte Aarde* nogmaals in de Moelal op te nemen, deze keer volledig leesbaar én ondertekend met de juiste naam.

DE LICHTE AARDE

Snel kwam hij dichterbij; de man die er noot genoeg van kreeg. Met rasse schreden over de met sneeuw bedekte paden van zijn leven.

Hij dacht niet langer aan de keer, toen hij dacht met een touw om z'n nek, dat de wereld op zijn kop stond. Neen, hij zou de wereld op zijn schouders dragen

en hem vergelijken met wat hij wist, voelde dat juist moest zijn; zijn leven.

En de anderen, die zou hij konfronteren met de wereld op zijn schouders

en niet wijkend voor hun ongelof noch voor de tranen van hun moeders zou hij steeds blijven dragen, zijn, met sneeuw bedekte realiteit, de winter die hij niet wilde, de zomer die hij nooit kende.

Snel kwam hij dichterbij; de man die er noot genoeg van kreeg. Met langzame schreden alsof hij had ontdekt, en behoedzaam naderde, wat hij zocht: zijn, zijn leven.

Sport.

Studeren is meer dan op café gaan. Dat werd in de week voor de paasvakantie nog eens aangetoond. Op 26 en 27 maart had de 4e '24-urenloop' plaats. Uw Moelialreporter liep vlug een slordige 10 ronden mee. Verder ontdekte De Moelial op het voetbalplein op de campus zomaar even twee bijna volledige voetb ploegen die het tegen elkaar opnamen. Weet Guy Thijs wel waar de lamp brandt? Hij was niet aanwezig, een ernstige beroepsfout nu de selectie voor Mexico dient opgesteld te worden!

24-urenloop.

Het wordt een traditie. 'Een nieuwe lente, een nieuwe 24-urenloop' zal men vroeger. Voor diegenen die het nog niet meemaakten leggen we even de opzet uit. Op de campus wordt over de betonnen padjes een omloop afgebakend, dit jaar 650 meter. Er zijn verschillende ploegen van lopers en loopsters, en die zorgen dat er voor iedere ploeg altijd iemand loopt. Niemand moet dus 24 uur aan één stuk lopen. Er waren 9 ploegen ingeschreven (zie kader).

Woensdag om 12 uur werd het startschot gegeven. De Inrichters, studenten uit het HILOK i.s.m. de sportdienst, hadden voor een aantal tenten gezorgd. Eén kleine per twee ploegen en één heel grote waarin de randactiviteiten doorgingen. De eerste uren (ver)liepen bij een zeer fris lente-voertje. De bij het vertrek gekoesterde angst om verloren te lopen bleek ongegrond, de omloop met veel scherpe bochten was getooid met geel/zwart lint en daardoor gemakkelijk te volgen.

Omdat De Moelial overal moet zijn en toen koos om aanwezig te zijn op een Migralia-activiteit kunnen we u geen verslag geven van de nachtelijke uren van de 24-urenloop. Donderdagvoormiddag echter werd er nog steeds gelopen, maar dan in een miezerig regenweer. Gelukkig werd het toen donderdagmiddag 12 uur.

Om één uur werden in de grote tent de resultaten bekend gemaakt. Terwijl achteraan in de tent kilo's mosselen lagen te genieten van een borrelbad (zeer gezond naar het schijnt) hield de rektor een flitsende toespraak om de winnaars te feliciteren. Naast de meeste ronden per ploeg waren er ook prijzen voor de snelste ronde en de snelste koppelloop. De rektor toonde zich blij verrast over het feit dat de "koele technologen van de wetenschappen ..." en zijn toekomstige slachtoffers, ook tot fysieke prestaties in staat zijn". Dat de wetenschappelijke en de Polytechnische kring meer liepen dan de HILO- en KINE-kring kan verklaard worden door het feit dat in de resultaten geen rekening gehouden wordt met het aantal lopers in de ploeg (maar ik heb ze niet geteld, misschien lopen WK'ers en PK'ers gewoon beter).

Sponsors.

Deze 24-urenloop was mogelijk dankzij ...

Iets als een 24-urenloop organiseren kost een hoop geld. Daarom werden er diverse sponsors betrokken bij de organisatie. Begrijpelijk, maar toch in tegenstelling tot de schroom anders betoond door onderdelen van de sociale sector t.o.v. reclame. De leden van de Sociale Raad waren tijdens het lopen te herkennen aan de nummers op hun borst; het publiciteitsgedeelte was zorgvuldig omgeplooid en niet te zien.

Randactiviteiten.

Tijdens het lopen hadden in de grote tent minder vermoedende gebeurtenissen plaats: pannekokenverkoop, play-backshow, TD, ... Het hele gebeuren vond plaats in Vlaanderen (of toch voornamelijk voor een Vlaams publiek), dus was er ook een tombola. Nummer 1500 wint een trainig, een T-shirt en een sporttas, nrs. 1770 en 1374 een trainig. De 57 andere winnaars zijn: 1650/1208/1611/1497/1178/1221/1387/1439/1501/1699/1789/1802/1909/1121/1236/1331/1498/1588/1636/1702/1829/1793/1960/1008/1188/1298/1350/1459/1556/1672/1789/1020/1644/1853/1954/1912/1063/1152/1352/1650/1982/1642/1272/1480/1571/1827/1054/1711/1816/1701/1523/1688/1495/1378/1257/1128/1038. (De redaktie is niet verantwoordelijk voor fouten). Wat je gewonnen hebt kan je op het raam van het Moeliallokaal lezen. De prijzen kan je afhalen op de sportdienst voor 30 april.

Hiervoor deed u het!

Resultaten.

- 1) Wetenschappelijke Kring
598 ronden (397 km 670 m)
- 2) Polytechnische Kring
598 ronden (397 km 670 m)
op 1 minuut 25 sec. na PK
- 3) HILO-kring
557 ronden (370 km 405 m)
- 4) KINE-kring
546 ronden (363 km 090 m)
- 5) PZN (beperkt aantal studenten V.U.B.)
521 ronden (346 km 465 m)
- 6) BBO (Bedrijfsportbond Brussel en omstreken)
504 ronden (335 km 160 m)
- 7) Personeel V.U.B.
495 ronden (329 km 175 m)
- 8) Faculty
463 ronden (307 km 895m)
- 9) V.U.B.-studenten (verschillende kringen e.d.)
439 ronden (291 km 935)

De Facultyploeg had als slogan: "Wie kan drinken, kan lopen". Als ze evenveel drinken als lopen is het triest gesteld met de omzet van de Faculty.

De winnende WK-ploeg (Behalve één, vind hem en haal uw prijs af bij de sportdienst.)

24(?) urenloop.

Die laatste woensdag voor de paasvakantie (26 maart) was het terug zover: de 4de 24-urenloop van de VUB ging van start. Net zoals de vorige jaren waren er weer verschillende ploegen die met elkaar wedijverden, o.a. ook een VUB-ploeg met lopers uit meerdere facultaire en regionale kringen (ploeg 3) (nvdr.: in de resultatenlijst gedegradeerd tot ploeg 9). Ondanks de regen was er een redelijke opkomst en in een natte doch gemoedelijke sfeer werden het parcours en de uren langzaam maar zeker rondgelopen.

Om kwart na 2 's nachts (donderdagmorgen dus) -onze kring liep o.a. van 2 tot 3- kom ik te weten dat er geen lopers zijn ingeschreven voor de VUB-ploeg (3) tussen 3 en 6 's morgens. Ik ga dus op zoek naar een verantwoordelijke, vind die ook, en zeg hem dat het toch erg jammer zou zijn als die drie uur niet worden opgevuld. Na enig aandringen legt hij de situatie uit over de micro en roept alle aanwezigen op "om een rondje te lopen". Uiteraard komen zeer weinigen zich melden (minder dan 5 enthousiastelingen). Na tien minuten ('t is intussen 10 voor 3 geworden) stap ik terug naar dezelfde persoon toe, leg hem beleeft maar duidelijk uit dat zulk een oproep geen gevolg kan hebben, dat de enige mogelijkheid volgens mij is de verantwoordelijken van alle aanwezige kringen samen te roepen en er bij hen op aan te dringen elk 3 à 4 man op te trommelen om de eer hoog te houden. Ik zeg hem ook dat onze kring wel een tijdje alleen zal lopen tot er voldoende (loop)versterking komt opdagen.

Onze man verdwijnt terug in de tent, zonder nog iets van zich te laten horen deze maal. Om kwart na 3 ga ik naar hem op zoek, vruchteloos. Blijkbaar acht de organisatie het niet nodig zich enige moeite te getroosten om deze 24-uren voor elke ploeg vol te krijgen. Nochtans wist zij reeds verscheidene dagen, zo vertelde mij de verantwoordelijke, dat die drie uren van ploeg 3 niet bezet waren. Omstreeks half vier hebben wij het lopen voor ploeg 3 bijgevolg gestaakt, ontgooid en verantwoordigd. De organisatie verdiende het niet dat er nog werd voortgelopen in naam van de VUB-ploegen (groep 3).

Ik maak mij volgende bedenkingen:

- 1) Was het zo moeillijk geweest om in de loop van de week (of zelfs 's woensdags nog) enkele praesessen of sportverantwoordelijken aan te spreken en hen te vragen één of een half uur extra te lopen? Verscheidene kringen zouden zeker een inspanning hebben gedaan. Nu wisten zij van niets.
- 2) Als de organisatoren dan op een bepaald moment toch weten dat de 24 uur niet vol te krijgen zijn, zouden ze beter vóór de wedstrijd begint zeggen dat ploeg 3 niet moet lopen. Dat zou een pak mensen heel wat moeite en ontgoocheling hebben bespaard.

Tenslotte stel ik de motivatie en het organisatorisch talent van de Inrichters in vraag als zij zo weinig moeite doen om een prachtinitiatief als de 24-urenloop (want dat blijft het) te doen slagen, dit alles nog afgezien van het feit trouwens dat zij 50 BF Inkom durven vragen aan de lopers, zonder wie die hele 24-urenloop nooit kan bestaan. Maar dat is stof voor een ander artikel.

Philippe Vandermeer
praeses Germania-Romania 1985-'86

NVDR.

De bedoeling was dat een groep studenten (of andere mensen) één of meerdere uren 'bespreken' die ze dan moesten vollopen. Dit is zeer leuk, zo kunnen ook groepjes studenten (met 5 loop je gemakkelijk een uur vol) ook meelopen zonder bij een grote kring te zijn. Spijtig dat er niet genoeg sportievelingen te vinden waren. Ik vind echter niet dat de organisatoren 's nachts nog voor lopers moesten zorgen. Ze hadden in de weken voor het gebeuren meer publiciteit moeten maken voor deze mogelijkheid, en niet alleen in de kringen, ook erbuiten. De tweede bedenking van Philippe Vandermeer is helemaal te gek. Onder het motto "meelopen is belangrijker dan winnen" is het helemaal niet noodzakelijk dat in een ploeg als nr. 3 alle uren bezet zijn. En als je al die moeite wil besparen, schrijf je beter helemaal niet in. Maar als je je inschrijft moet je er ook zijn om je uur te lopen, en niet doen zoals Kinneke Baba: niet komen opdagen.

Voetbal.

Boven het personeel, onder de trouwe klanten

Regelmatig zie je op het voetbalveld tussen gebouwen M en L een match spelen. Zo ook op donderdag 27 maart om 13 uur. In hetzelfde miezerige weer van de 24-urenloop trad de V.U.B. personeelsploeg aan tegen de ploeg van de (zeer)

trouwe klanten van het kultuurkafé. Waarmee wordt bewezen dat daar niet alleen gaten in de kultuur worden volgegoten. Misschien hadden enkelen 's woensdags enkel aan het vullen van die kulturgaten gedacht, er waren slechts 10 voetballende trouwe klanten. Erg hoogstaand was het voetbalspektakel niet. Maar ook hier geldt waarschijnlijk dat meedoen belangrijker is dan winnen. De eindstand was 9-4 voor het personeel.

De trouwe doelman in aktie.

Moe maar gelukkig!

Pierre Culinaire op schoolreis

Communicatie in Berlin

Twee jaar geleden haalde de sectie Communicatiewetenschap de Berliner prof. dr. Manfred Knoche binnen. Deze lieve man heeft één slechte eigenschap: hij is het Nederlands niet echt machtig. Maar ook één goede: hij slaagt er elk jaar in, een horde van zijn tweede licentiestudenten op een viersterren-"studie"reis naar Berlin mee te nemen - aan een spotprijsje. Uw geliefde levensgenieter Pierre Culinaire kon uiteraard niet op het appèl ontbreken. Hij boekstaafde volgend verslag.

DAG 1 - maandag 10 maart

waarin een Tupolev in zeven haasten gelijmd wordt, en Pierre substantieel op zijn restaurant-rekening bespaart

Elf uur - enige zenuwachtigheid op Zaventem. Ons (Oostduits) Interflug-vliegtuig glanst fraai in de waterige zon, maar is niet van plan, op tijd op te stijgen. "Kijk, de rechtervleugel wordt nog vlieg vastgelijmd!", is een populair grapje. Tupolevs hebben de jammere neiging al eens vaker naar te storten.

Rond twaalf uur kan iedereen toch aan boord - dass heisst 30 fleurige communicatiewetenschappers, dr. Freddy, drs. Johnny en een handjevol verdwaalde toeristen. Zonder ons ging Interflug failliet.

Goede lijn van die Oostduitsers, trouwens, want de vlucht verloopt rimpelloos: na een ommetje over Nederland en Denemarken (geen DDR-vliegtuigen boven BRD-territorium) staan wij anderhalf uur later op de tarmac van Berlin Schönefeld. Een tussenhalte slechts, de luchthaven ligt in de verkeerde helft van Berlin - het duurt nog twee sloome busritten, twee ongeïnteresseerde granscontroles en twee uur voor we ter bestemming zijn.

Hotel KRONPRINZ, dat ons een week onderdak zal verschaffen, is mooi gelegen (aan de Kurfürstendamm, het lokale equivalent van de Champs Elysées), en mooi ingericht - in de hall glimt zelfs een schoenpoetsmachine. Mijn schoenen zullen dat de hele week ook doen.

De hotelbar is gezellig, maar ongezellig duur - vliegt eruit, dus. Met zijn tien belanden we in een aardig en smakelijk Zuidamerikaans restaurant. De kelner spreekt evenveel Duits als wij, maar veel meer Spaans, waardoor het bestellen niet echt vlot wil verlopen. Behulpzaam raket ik aan het eind van de maaltijd iedereen geld zelf maar tegader, en trek ermee naar de bar. De één en al glimlach-Spanjool, die er huist, wil 700 frank minder dan ik ingezameld heb. Bona-fide kelners worden in Berlin uitstekend vergoed.

Ondertussen is de fut luttel uit de groep, en staan M en ik alleen met onze plannen om de stad nog wat verder te verkennen. Wie slaapt is dood - wij daarentegen, komen in een mooie naam-Falstaff terecht, en in de QUASIMODO, een typisch rokerige jazzroeg, met uitstekende live-muziek (The Timeless All-Stars, bejaarde edoch swingende zwartjes) en goedkoop bier.

Ik beken M mijn kleine oplichterij, en tracteer haar een paar rondjes, een moole roos en een taxi zwijgde. Er zijn nog Heren in de wereld.

DAG 2 - dinsdag 11 maart

waarin Pierre moeilijk uit zijn bed raakt, en twee keer "When a mahan loves a woman" hoort

Het smerige aan georganiseerde reizen is, dat een mens wel de vrijheid wordt gegund om 's nachts lang uit te gaan, maar niet om 's morgens behoorlijk uit te slapen. Hotel KRONPRINZ heeft elke morgen een weggedekt ontbijtbuffet klaarstaan - maar niet voor mij. Telkens ik me wil tegoed doen aan de knappende broodjes en de geurige koffie, sleept de poppelende groep (buikje allang rond gegeten) me genadeloos de kille straat op.

Zo vandaag, op weg naar Axel Springer-Verlag, het grootste Duitse persconcern en uitgever van gereputeerde ondingen als Die Welt en Bild Zeitung. De Bild-chef, die ons op de twintigste verdieping van Springers stulpje ontvangt, is glad als een stofzuigerleuder - elke kritische vraag ketst af op zijn Impermeabel schild van zelfgenoegzaamheid. Een rondleiding is ook in de prijs begrepen. Achter glas staat staat de laatste van de 42 oubollige loodzetmachines, die Bild tot voor kort in gebruik had. En waar de andere 41 zijn? - onze gids had duidelijk op die vraag gewacht. Grinnik, grinnik, aan de DDR verkocht.

We krijgen een middagmaal in een lichtjes veredelde gaarkeuken van een Evangelisch centrum aan de rand van de stad (waar haalt de reisleiding toch die briljante ideeën vandaan?). Na de vettige Eiltoep geeft een joviale politoloog als dessert een uiteenzetting over de politieke geschiedenis van Berlin. De stampot is iedereen jammer genoeg naar het hoofd gestegen: de helft van het gezelschap stelt Imbeciele vragen, de andere helft doet een vredig tukje.

Echt energie kan de groep communicatie-ers trouwens niet genoemd worden - na zonsopgang is het een hels karwei om een beetje leven in de browserij te krijgen. Waardoor Kamerenoot K en ik vanavond alleen naar Percy Sledge toemoeten. Percy Sledge? 1966 - When a mahan loves a woman (kieverlijke stem, drupelende viooltjes). Hebbes?

Deze ex-soulgroothed maakt zijn opwachting in JOE'S AM KU'DAMM, een glitterdiscotheek voor doorzopen dertigers - en het wordt er heel leuk, op een Eddy Wally-eske manier. De 10 fans en 200 nieuwsgierigen julchen het bezige baasje, in een smakelose rode smoking gehuld, woest toe, wat hem tot bijna-echte tranen van ontroering brengt. En tot het blissen van "When a mahan loves a woman", uiteraard, de onverwoestbaarste slijmscheut uit de popgeschiedenis. Terug in België koop ik me een plaat van het vettige ventje, neem ik me voor. Ik doe het nog ook.

BILDCHIEF: KWALITEITSBLADEN MET EEN REUKJE

DAG 3 - woensdag 12 maart

waarin Pierre naar het Oostblok kijkt, en weg-droomt bij een paso-doble

Ik maak gewisse vorderingen - Net tijd genoeg om een broodje te smeren - Moet het wel op straat opeten - Verlies het beleg onderweg. Wil de brave Berliner, die op 12 maart een bedumfeld plakje ham op zijn stoep trof, het misschien naar de redactie opzenden? Vielen Dank.

Onderweg, dus. Naar de TAZ, de kleine, onafhankelijk-linkse krant van Berlin. "Taz" betekent klauw, maar staat ook voor TAGESzeitung. De krant, die je een geweten krabt, als het ware, in de redactielokalen heerst een vriendelijk anarchie - op tien passen van de stoep tot 's lagnasnas, staat een tekstverwerker even gezellig te prutellen. Wat niet wegnoemt, dat TAZ voor zijn oplage van 50.000 exemplaren (cfr. Bild: 5 miljoen) opvallend veel technologie in huis heeft. Wellicht omdat men drastisch op loonkosten bespaart: elke medewerker in vast verband, typt of redacteur, ontvangt hetzelfde salaris, 1200 DM. In een stad, waar een pint je gemakkelijk 70 frank kost. Toch een ideeetje voor onze kameraden van De Morgen, misschien.

's Middags spelen we archetypisch toeristje: bus in, stad rond. Hoogtepunt van de Rundfahrt: de de Muur. In 1963 uit louter urbanistische overwegingen door de overzijde opgetrokken. Om te vermijden, dat de hele bevolking van de DDR in West-Berlin kwam wonen.

De Muur is ondertussen tot toeristische commercie geworden - aan één centraal punt staan twee stevige platforms neergepoot, van waarop de nieuwsgierige toerist het Oostblok kan beluizen. Ik ga ook een kijkje nemen, maar voel me ongemakkelijk - als iemand die zijn naakt zonnedende buurvrouw door een gaatje in de schutting beghruurt.

Am Abend ga ik een beetje cultuur rapen - cafe's zijn stinkend duur in deze stad, theater en concert spotgoedkoop. De Berliner Philharmoniker zijn niet in een goede dag, vandaag. Opa Karajan is niet thuis, en de flamboyante Italiaanse dirigent Riccardo Muti speelt alles in de wel-luidende vernieling. Pas in de SALSA, een Latijnsamerikaanse eet-, drink-, dans- en muziek-tent wordt het boelend.

Charmant zelfs. Met een beetje verbeelding, zie je de secretaris van de Chileense communistische partij (in ballingschap) over een fles rum verbroederen met de presidentiële wacht van Baby Doc (in ballingschap). De meeste Latino's hebben zich een Duits liefje aangeschaft, dat ze de traditionele dansspasjes geduldig uitgeleefd hebben. Uitstekende leerlingen, of uitstekende leraars: er wordt knap ge-tango-ed en ge-paso-doble-d. Ik lurk aan mijn cocktail en kijk zwijgend toe, vol bewondering - ik trap al op haar tenen als ik slow.

DAG 4 - donderdag 13 maart

waarin Pierre zijn hart in de opera verliest, en twee keer Italiaans gaat eten

Zoete dromen over zwoele tango's bevorderen mijn slaapkwaliteit - ik ben er opmerkelijk vroeg uit, en ontblijt behoorlijk. Ik was beter in bed blijven liggen, het ochtendbezoek aan de sectie communicatiewetenschap van de lokale Freie Universitat, overlijgt het niveau van een Info-namiddag niet: duf gekwebbel van mufte profen, en geen student in zicht - de jongens en meisjes genieten twee maanden (!) vakantie.

's Middags wordt het veel leuker, als Herr Dr. Bismark ons rondleidt doorheen het lokale kabel-TV-project. Het gekwijn van Drs. Johnny over de tonnen spijttechnologie, die er opgestapeld staan, is roerend - deze videotovenaar moet zich in Brussel behelpen met een paar kaduuke Sony's. En de incompetentie van Herr Dr. Bismark is nog roerender. "Aan die knopjes mag je vooral niet komen" - (behelpzame Ingenieur:) "Aan die knopjes mag je wél komen, Herr Dr.!" - Bismarks hand glijdt naar beneden - "Maar aan die niet, Herr Dr.!" - Politieke benoemingen zullen wel geen Belgisch monopolie zijn.

Terug in het hotel dirkt iedereen zich op, we gaan straks immers naar de opera. Om mijn gezellen voor te bereiden op hetgeen komen zal, zing ik alvast uitgebreide uitreksels uit Mozarts "Don Giovanni" onder de douche, hetgeen Kamerenoot K een woede-aanval bezorgt.

Halfnat en met halfgeknoopte das zoek ik beschutting en verroosting in de hotelbar. Daar tref ik N, en wij pappen charmant aan. Toch aardig, schoolreizen, na vier jaar leer je nog mensen kennen. Echt aardig wordt het in de Deutsche Oper, in de zaal - N en ik spelen een charmant spelletje beentjewilffje. Op scène valt het een beetje tegen - de zangers zijn goed, maar de ensenering dateert uit 1873. Volgens het programma uit 1973, maar dat moet een drukfout zijn.

In de foule na de opera raak ik N kwijlt. Dan maar met een stelletje hongerige reisgenoten naar een Italiaan, waar ik teveel betaal voor een slappe pizza. De hongerigen zijn ook slaperig, waardoor ik rond middernacht alleen op de Ku'damm sta. Neus in de lucht (lanceer ik de talloze hoertjes (hallo, Christiane F.) voorbij, tot ik tref-zeker een anonieme jstriaat Indraal, een anonieme Italiaan binnengluur, en N met een andere Pizza betrap. Het weerzien is hartelijk, maar pizza is bejer, de wijn in het buurtcafé lekker en de nachtzoen kuls. Er zijn nog Heren.

DAG 5 - vrijdag 14 maart

waarin Pierre over de muur klautert, en Starksy en Hutch ontmoet

Op een onzalig uur schudt Kamerenoot K me wakker. Vrije dag vandaag, nochtans, maar wij gaan met een tiental gezellen het Oostblok verkennen.

Aan de legendarische grensovergang Checkpoint Charlie is een museum ingericht, met een rijke collectie zeepkisten, polsstokken en windgliders, waarmee sportieve Oostduitsers ooit de muur overvlipten. Aardig, maar na een kwartierje gaat het er stinken naar propaganda. Wij vluchten de muur over - in de andere richting.

Een lieve Nikita zet een stempeltje in onze pas, en wisselt de 25 Westmarken, die elke toerist de DDR schatplichtig is, in evenveel Oostmarken. Een eerder fantalstische koers, dat beseffen de Oostduitsers ook: in ruil voor de knisperende kapitalistische bankbiljetten, krijg je een soort Jaco-speelbank geld, met amechtige munstukjes, die je met een punaise zo tegen de muur speldt. Oost-Berlin is als stad dan wel moeter dan West - op miraculeuze wijze heeft veel architecturaal schoons de WO II-bombardementen overleefd - maar laat een kilte en grauwe indruk na. Er is groen en ruimte, maar geen volk, er zijn brede lanen, maar slechts eentonige slertten tuffende Skoda's, Trabants en Wartburgs, er staan schattige kerkjes, maar verdrukt temidden Stalinistische blokkendozen.

Na wat sightseeing en een gigantiek oudheidkundig museum, dwalen Kamerenoot K en ik doel-loos door een winkelcentrum, beetje probeerend er niet te toeristisch uit te zien. Niet gemakkelij, trouwens, met Japanse fotomodel gen je nek. Plots worden we aangeklampt door twee flinken, die zich slecht als zwartwisselaars vermommen hebben. Met brutale insistentie, en in vlekkeloos Engels, bieden ze ons voor een beetje dollars kilo's Oostmarken aan. Een warhoofd Vlaamsnationaal kan in een Oostblokgevangenis martelaarlijke spelen, onze roeping ligt elders - we zenden Starksy en Hutch wandelen.

Voor een paar stuivers, kopen we ons 's avonds eersterangsitzjes in de Komische Oper, voor een verfrissende en meeslepde voorstelling van Puccini's grijverstelen "La Bohème" - tijdens de slotscene blinkt voorwaar een traan in mijn linker ooghoek. Die kan ook toe te schrijven zijn aan de volstrekt schabouwevolle schuilwijn, de duurst drank in huis, die ik in de pauze uit armoede achterover kapte - ik wil geen speelgoedgeld als souvenir.

DAG 6 - zaterdag 15 maart

waarin Pierre iemand geen pluchen beertje, maar wel een roos koopt

Berlijn is een boelende stad, maar heeft een aantal eigenaardigheden. Zo gaan alle winkels er zaterdagmiddag om 1 uur dicht, om pas maandagmorgen terug open te gaan. Mijn gestel protesteert, maar geen genade, ik ga vroeg uit de veren - shopping muss sein.

Zoals Parijs zijn Galeriest Lafayette en London zijn Harrod's heeft, beschikt ook Berlin over een gereputeerde mega-store, het KAUFHAUS DES WESTENS, aan de Ku'Damm - de gebouwen B en C van de VUB kunnen er zonder brokken een lustig rondedansje in wagen. Je koopt er dus alles, maar verder dan een BRT Funky Town-LP (6,50 DM, in uitverkoop) raak ik niet.

's Middags haspelen een aantal mensen consciëntieus de musea's af. Mijn geest wordt lul: ik trek met N naar de zoo. De mooiste beestjes zijn aan de ingang te koop: schattige pluchen panda's. Ik beloof N er eentje aan de uitgang, maar tegen we daar beland zijn, is het knuffel-beertjesstalletje onvriendelijk dicht.

Ik heb zwaar in mijn Herenplicht tekort geschoten, maar maak één en ander goed met andermaal een roos, in het Egyptisch restaurant 's avonds. De ambulante bloemenverkopers zullen mijn bezoek nog lang heugen.

DAG 7 EN 8 - zondag 16 en maandag 17 maart

waarin twee dagen één worden, en Pierre als een wrak terug naar huls keert

Mijn fysieke forme heeft onderhand een jammertlijk dieptepunt bereikt. Ik krulp kreunend uit mijn bed, en sleep mezelf moelzaam tot aan de rommelmarkt, de enige plaats in Berlin, waar ik nog een beertje kan vinden. Jammer genoeg zijn de verformfaalde pluchenlappen, aldaar uitgestald, tot antiek uitgeroepen en onbetaalbaar - gelukkig is er toch dat ene panda'tje, dat zo zellig kijkt, dat zijn eigenaar hem me bijna cadeau geeft. In mijn hotelkamer was, droeg en rosakam ik het beestje zorgvuldig, en N is vertederd. En mijn eer is gered.

STILLEVEN MET ZIELIG PANDA'TJE

Ondertussen zijn we aan onze laatste dag Berlin toe - morgenochtend om zes uur moeten we het hotel uit, op naar de luchthaven van de overzijde. Enige kuddegeest slaat toe: we gaan allemaal samen eten, dan naar een disco, en zonder bed in naar huis, zo luidt het. Het samen eten is alvast een slecht idee - noch de gelagzaal, noch de keuken van ons restaurant is op onze meute berekend. En twee uur samen-gester wachtten op een taale bestuk is niet echt leuk.

Het samen uitgaan valt beter mee: er zijn wel-nig Berliners in de discotheek, en ons aller wilde dansspasjes brengen voorwaar enige sfer in de groep. We houden het moelteloos tot vijf uur vol, waggelen naar het hotel, rollen onder de douche, krabbelen naar de ontbijtstafel, ploffen in een taxi, een bus en uiteindelijk een Tupolev, en zijn uiteindelijk allemaal een beetje blij, dat Berlin achter ons ligt.

Wat mij betreft, op het goeie moment. Mijn Marken zijn op, mijn tax-free sigaretten zijn op, en ik ben op. Maar als ik weer mens ben, en weer geld heb, kom ik terug. Belooft.

Pierre Culinaire

een dankwoord tot slot komt de DEUTSCHER AKADEMISCHER AUSTAUSCHDIENST toe, die bovenstaand grapje met gulde hand sponsoerde

J.P. for President.

Beste Kamerad Frans, Tot aan DM nr. 12 dacht ik dat er niets imbecielers bestond dan platvloerse vulgariteit. Wat jij echter over en aangaande prof De Waele durfde nergens te pennen, wordt bij mijn weten slechts geëvenaard door de Hitleriaanse Reaganisten tegen de Sandinisten.

Niet alleen wordt volstrekt fantasieloos gespot met iemands uiterlijk; doch tevens worden allerlei kwalijke eigenschappen verzonnen om de afwezige argumentatie kracht bij te zetten. Eventjes dacht ik een vertaalde passage uit Mein Kampf onder m'n ogen te hebben (het Joodse ras had ook allerlei kwalijke onhebbeligheden, weet je wel...). Geen wonder dat het NSV een voedingsbodem op de VUB heeft gevonden. Een waarheid zij er misschien wel in het hersenspinsel van Kamerad Frans: "de administratieve kringen in de M" zouden inderdaad schrik beginnen krijgen, mocht prof. De Waele een ernstige kandidaat worden in de nakende rectorverkiezingen. Echter niet omwille van zijn fysieke kenmerken, wel omwille van de konsekwentie die bedoeld persoon m'i, steeds heeft vertoond, zowel t.o.v. studenten als t.o.v. maatschappelijke problemen.

Konsekwentie is echter geen synoniem voor onverdraagzaamheid, m'n beste Compahero Fransco. Je zou er bijvoorbeeld veel beter aan doen, het puur neoliberal managementdiscours van mede-kandidaat prof. Bollaert aan de tand te voelen. Deze laatste als rector betekent de commerciële uitbating van iedere vierkante millimeter van de VUB. Studentententatiek en -belangen zouden dan ongetwijfeld onderwerp nummer oneindig worden op de elke agenda. Me dunkt dat de stellingname van de potentiële rektoren ten aanzien van mister Ronald Martens een beter criterium vormt om hem te beoordelen. Beter alleszins dan de respectievelijke maten en gewichten van de kandidaten. Vraag je ook eens af waarom er geen vrouwelijke kandidaat opgedoken is!!!

De onverdraagzaamheid leeft vanzelfsprekend op de VUB; het "marxisme" al veel minder, al zijn er honderden variaties aanwezig, inclusief de marxisten -in woorden, liberaal- in daden uit de M... Doch je situering ligt volledig naast de kwestie, beste Fransiscus. En denk nu niet dat ik zit te "mouw-vegen", want ik ben al afgestudeerd; dat valt tegen, nietwaar?

Kameradaarschappelijk,
DANTE ALLEGHIERI

P.S. Lid of sympatisant van de KPB ben ik al evenmin; valt weer eens tegen!!!

Beste Dante, Als u dan toch afdaalt in het duistere onderwereldrijks van de politieke kleuren der rektorkandidaten (Bollaert bijvoorbeeld), raad u dan meteen van de eerste keer de juiste kleur.

Europa über Alles.

Om kort te zijn snij ik maar één item aan uit uw (samen met Terecht) relaas over het jongste boek van Prof. Van Meerhaeghe, nl. "De Intellectuele eigenschappen van bijvoorbeeld het joodse ras zijn veel hoger dan die van het zwarte ras" Van Meerh. p131. Uw (beider) commentaar: de uitspraak is niet voorzien van referentie...is onwetenschappelijk...is een theorie...Einde citaten.

Het mag zijn dat zulk een uitspraak een flinke knauw geeft aan het dogma van de gelijkheid van mensen en rassen, maar mogen de feiten nog meetellen?

Is het niet een evidentie dat "het mensdom" een curve volgt met onderaan wegens die zo dicht bij de animaliteit staan dat je zoudt arzenen te nog "mens" te noemen, en bovenaan al wat we als uitzonderlijk begaafd, genie, (voor sommige) heiligen erkennen. So what?

Is het eveneens niet een evidentie dat het joodse volk een zo grote rijkdom aan talent, intelligentie, vitaliteit bezit dat het alle andere volkeren overtreft? Het zou een lijvig boek worden om dat in detail aan te tonen, een paar tips toch: in de VSA maken de Joden een goede 2% van de bevolking uit, maar in de grote universiteiten zijn derde van de professoren Joden. De zwarten maken een 12% van de bevolking uit...De zwarten hebben het moeilijk zul je zeggen; de Joden soms niet?

En wordt ons leven niet in grote mate bepaald door Joden, vanaf Jezus tot Marx? Er zijn honderde, duizend namen te noemen, niet alleen Freud, Einstein, Lenin maar ook wereldkampioen schaak als Fischer en Kasparov en de topatleet Spitz (München 7 gouden medailles). Wie doet beter? Wat bereiken de Joden niet in Israël: citrus-uitvoerders in een halve woestijn...met 3 miljoen militair weerstand bieden aan een hele arabeise wereld. En duidt de uitwisseling van 3300 palestijnse e.a. krijgsgevangenen tegen 6 joodse niet op iets bijzonders? Die kregen dan nog in hun land een zeker misprijzen te verduren omdat ze zich hadden laten gevangen nemen. Ik ben geen Jood, vind ook niet direkt dat ze

(etisch) beter zijn, erken dat ze racisten zijn... maar ik heb een zeker respect voor feiten. En onkritisch zijn vind ik stomptinnig.

Albert Van Ussele

J.S. - V.U.B.

Met belangstelling las ik het pamflet dat de oprichting van J.S.-V.U.B (Jong Socialisten) bekend maakte. Persoonlijk vond ik het alvast meer dan positief dat naar een brede werking wordt gestreefd. Het moet me echter van het hart dat men ongenueanceerd hard tekeer gaat tegenover A.L.S. Zelf was ik (alweer) verscheidene jaren geleden actief binnen deze groep waar ik inderdaad moest optornen tegen een Trotskystisch monopolie. Nochtans was dat monopolie "democratisch" in die zin dat iedereen tendensrecht had, waar ik zelf gretig gebruik van maakte. Tenslotte ben ik niet actief gebleven binnen de beweging omdat mijn "ideeën" geen vaste voet kregen in de beweging. Zo ben ik geen lid meer, alhoewel ik respect heb voor de democratie binnen deze organisatie. Als je het mij vraagt, dan denk ik dat de leden inderdaad onder invloed staan van VONK, maar dan vind ik wel dat je als individu je eigen ideeën moet uitbreiden en argumenten om deze mensen van hun dogmatisch (Marxistisch-Leninistisch) Marxisme bewust te maken. Een grote taak voor het individu allicht, maar democratie is nu eenmaal de juiste (minst slechte) weg. Tenslotte zijn we actief op een universiteit die bovendien vrijzinnig is zodat je met mensen te doen hebt die normaliter een goeie kritiek opbouwend kunnen verwerken. Ik heb er persoonlijk alvast geen last mee mijn ideeën op de V.U.B. niet te moeten inslikken en toch relatief actief te zijn.

Wouter Bracqené

Sexisme 1

Blijkbaar voelt de Perskring zich nogal aangevallen door de negatieve reacties van zowel vrouwen als mannen op de door hen georganiseerde "sexy lingerie show". Waarom wij protesteren, is eenvoudig omdat wij het beu zijn om als lustobject te worden aanzien. Wij zijn mensen en geen vrouwen, enkel bestaande uit borsten, billen en een vagina. Wij willen als mensen gerespecteerd worden, en niet als waar, als bekijsvoorwerp voor mannen. Wij zijn het beu geselecteerd te worden op basis van ons uiterlijk. Ook vrouwen hebben hersenen, zijn intelligent, hebben eigen waarden, enz... Wij zijn geen te keuren vee.

Voor de "linken" onder hen: allen zijn tegen Apartheid, tegen racisme, tegen Immigrantenhaat, tegen diegene die racist zijn en die racistische ideologieën verbreiden. Ze zijn tegen het kapitalisme en de onderdrukking van het proletariaat. Tegen al dit zijn ze in staat een politieke opvatting te formuleren, of een tegenideologie te vormen.

Maar, linkse mensen van de Perskring, het sexisme, of onderdrukking van de vrouw op basis van haar biologische verschillen met de man; dat is niet enkel sexisme, het is fascistie. En voor de anderen die het huidige systeem blijven steunen: onthou dat feministen het niet langer nemen om deel uit te maken van de consumptiegebeden, of het niet langer nemen om hun reproductieve rol te vervullen.

Organisatoren van de Perskring, wij zullen het niet laten een feministische werkgroep op te richten. Maar om mensen als jullie een handje te helpen, laten we de volgende punten ten toesteken, neen, laat dat zijn. Jullie hebben al genoeg bewezen hoe "feministisch" jullie zijn. Waarschijnlijk zijn er meer mensen die ook hun buik vol hebben van het sexisme en die geïnteresseerd zijn om met nog anderen een feministische werkgroep op te richten! Zo ja, nog even tijd voor de komende examens, en kom dan aankloppen bij V.O.

Sexisme 2

Hierbij wensen wij met klem te protesteren tegen het inrichten van de vierde 24-urenloop aan de VUB.

Tot onze grote ergernis stellen wij de laatste tijd immers vast, dat de man hier meer en meer als een louter spherobject wordt afgeschilderd, en niet als een verstandig denkend wezen - wij zijn het meer dan beu gezien te worden als een amalgaam van biceps, sportschoenen en hormoonspuitjes. Manifestaties als de 24-urenloop zijn vernederend, en tonen de man als een sportobject, dat enkel van nut is voor het opwekken van verachtelijke loopse gevoelens, en dat steeds bereid is een rondje mee te joggen. Nog voor de examens wordt rondom deze problematiek de werkgroep "Mannen tegen spherbundels" opgestart. Wie geïnteresseerd is, loopt (?) even langs bij V.O.

Pierrot Croissant

MLB

Scholieren vechten voor werk en toekomst.

Sinds het begin van dit jaar is er bij de scholieren een massale strijdbeweging gegroeid tegen de regeringsmaatregelen van Martens VI tegen de jongeren:

-op 29 januari: 150e dag van de wachttijd zijn er stakingen in Mons, Brugge en Oostende. Daarop wordt een nationaal scholieren comité gevormd, dat tot een nationale staking op 5 maart beslist.

-21 februari: in Mons, La Louvière wordt gestakt.

-5 maart: 20.000 scholieren, verspreid over de belangrijkste steden, komen op straat op de eerste nationale stakingsdag.

-26 maart: in Carlerol nemen 1000 scholieren deel aan een tweede aktiedag.

-27 maart: een 2000-tal scholieren staken en betogen in Brussel.

De akties baseerden zich op volgende platform:

-Beigen en vreemdelingen: solidariteit

-Echt werk, geen nepstatuten

-Afschaffing van de wachttijd

-Minimum 20.000fr voor werklozen

-Geen afbraak van het onderwijs

-Geen verlenging van de dienstplicht

Al deze akties toten aan dat jongeren bereid zijn te vechten. Dit gaat in tegen de idee als zouden jongeren apatisch en gedisinteresseerd zijn. De scholieren hebben geen behoefte aan 'alternatieve' akties onder het motto 'veel ludiek en weinig politiek' maar aan een radikaal en konsekwent programma dat hen kan organiseren in de strijd tegen de regeringsmaatregelen.

De scholierenbeweging is op dit moment de meest massale vorm van verzet tegen Martens VI. Hun verzet kan de vonk zijn die ook op andere plaatsen het verzet tegen de regeringspolitiek op gang brengt. Daarom is het belangrijk dat op 4 plaatsen de scholieren de solidariteit met de arbeiders actief gingen organiseren:

-In Luik trok een betoging naar de pketten aan de FN-fabrieken.

-In Mons werd een delegatie van de postmannen ontvangen.

-In Charleroi legde de betoging 15km af tot aan de fabriek van Caterpillar.

Dit alles vormen essentiële stappen naar de eenheid van de strijd van arbeiders en studenten. Door de regeringsmaatregelen worden alle jongeren getroffen, ook de studenten. MLB roept op om massaal te reageren, want enkel massaal verzet kan de sociale terreur stoppen.

Daarom eenheid in strijd van scholieren, studenten, arbeiders tegen de regeringspolitiek.

Voor MLB: Martine Van de Velde en Frank Wouters.

Logo

Het Vrije Woord verzorgt de vrijzinnige uitzendingen door derde op de BRT. Zij zijn op zoek naar een nieuw logo dat op TV, briefhoofden, affiches, kan gebruikt worden. Dit logo moet op een eigentijdse manier uitdrukking zijn van een vrijzinnig-humanistische TV-omroep. Een link met het bekende fakkel-logo van de georganiseerde vrijzinnigheid is dus onontbeerlijk. Iedereen mag een ontwerp indienen, maar dan wel voor vrijdag 13 juni 1986. Het beste ontwerp wordt bekroond met 25.000,-fr. (nu 1% meer waard!)

Adres: Het Vrije Woord
Brand Wiltloeklaan 50
1200 Brussel

Nvdr. Vermits de meeste redakteleden slechts een zwart/wit TV hebben lifteet een éénkleurig logo.

ZOEKERS

TE KOOP

ACOUSTIC BASSVERSTERKER
KER MODEL 126

- 5 band graphic equalizer

- 350 watt

-high tech-design

- als nieuw

30.000 fr, thuisbezorgd (tenzij u in Timboektoe woont).

Walter Vermander

Triomflaan 54

1160 Brussel

02/641 2328 (V.U.B.)

640 9302

GEVONDEN.

Op 17 maart werd op het pad tussen gebouwen BenC en FenG (oefenplein) een sleutel gevonden. Af te halen bij De Moelial.

GEZOCHT

LADA-RIJDER zoekt kameraden om kostendelend de afstand Antwerpen-Brussel af te leggen. Vertrek in Antwerpen ± 7.45 uur en vanuit Brussel ± 17 uur en dit ledere werkdag.
Telefoonnr (V.U.B.-intern) 3545 of 3320.

Vrij podium.

Slechts weinig interessante nummers op het Pers-vrij podium: het geheel was nogal lauw en het publiek zat er dan ook meestal nogal apathisch bij.

Het begon nochtans goed met de 'Thermobacillen', die de Perskring echter wel met een uur incubatietijd op ons losliet. De Merksense groep was origineel en dat was dan al een pluspunt t.o.v. de meeste andere deelnemers. Na een 'plezant feestje', wel leuk maar 'deja entendu'. Dan volgde 'Mama, hardgekookt of 3 minuten': naar mijn bescheiden mening heeft mama niet goed opgelet en hen halfzacht gelaten. Na een eerste nummer, waarbij de zangeres alleen maar gezellig mee op het podium stond, begon ze een pessimistisch relaas dat eindigde in een oorverdovend lawaai. De juffrouw was blijbaar kwaad op de mikro (dè dupe van de avond): je zou voor minder als je een heel nummer door een groepslid met een grotere mond overstemd wordt.

En toen...Katja. Het volstaat om te zeggen dat enkele sadisten in de zaal een bisnummer vroegen en dat de masochistische dame dat dan ook nog gaf.

'Alice cruciflex pedofiles' was andere koek. Ze maakten veel lawaai, maar waren wel origineel dan wat we daarna te horen kregen: 'If you only' speelde wel goed maar verveelde al gauw, net zoals 'Café Tropical' trouwens. Daar tussendoor kwamen Peters mijmeringen, wat een gelegenheidsrijmpje bleek te zijn: het publiek maakte hem duidelijk dat hij zijn nieuwjaarsbrieven beter voor de familiekring kan bewaren.

Het beste had men weer eens voor het (voor)laast gehouden: het Eifersuchtsduet uit Brechts Dreigroschenoper. De vertolkers voelden zich thuls op het podium en hadden de moeite genomen om het visuele aspect van hun optreden te verzorgen. Dus toch nog talent op het vrij-podium!

Dat probeerde 'Vraag het maar aan Geert' ook te bewijzen, en zij lukten daar aardig in. Alleen jammer dat de stemmen niet boven de muziek uitkwamen.

Over de presentatoren nog een woord: waarom waren ze toch met twee? Op hun eentje hadden ze maar half zoveel onzin verkocht.

Ariane De Borger.

BSG

Algemene vergadering en bestuursverkiezingen B.S.G.

Op maandag 21 april houdt het B.S.G. (Brussels Studenten Genootschap) haar jaarlijkse Algemene Vergadering. Ieder lid van B.S.G. mag aanwezig zijn (ledere V.U.B.-student is automatisch lid). Om 20 uur in lokaal K1.

Op woensdag 23 april zijn het verkiezingen voor het B.S.G.-bestuur '86-'87. Iedereen kan zich kandidaat stellen voor de volgende functies:

- voorzitter*
- ondervoorzitter
- penningmeester
- secretaris
- feestzaal
- drukker
- kringverantwoordelijke
- andere

* Om voorzitter te kunnen worden moet men statutair al 1 jaar B.S.G.-bestuurslid zijn.

Als je je geroepen voelt, moet je kandidatuur schriftelijk binnen zijn bij B.S.G. (Y) vóór maandag 21 april om 13 uur. De voorstelling van de kandidaten gebeurt op de Algemene Vergadering. Bestuursverkiezingen: woensdag 23 april, van 10 tot 16 uur in het cafeteria.

B.S.G.

Moeial

Samenwerkend met VO, BSG en de Dienst Kultuur.

Redactie: Pleinlaan 2
gebouw Y'
1050 BRUSSEL
Tel.: 02/641 2338

Abonnementen: 150 fr. of 500 fr. op rekening nr. 001-1386975-48 met vermelding van naam en adres

v.u.: Robert Peeters
J. Vuylstekelaan 12 C1
2050 ANTWERPEN